

Senyor alcalde, senyora regidora de Cultura, autoritats, amics, familiars i veïns i veïnes de Manlleu,

Quan em va trucar el senyor alcalde... Quina gran sorpresa! Àlex, jo, pregonera de la Festa Major de Manlleu? Sí! Tu portes Manlleu al món, em va respondre. Al moment, per dins, vaig pensar que jo només soc una dona pagesa a qui li agrada molt la fotografia. Sí, soc dona i pagesa de naixement i me'n sento molt orgullosa, tant com del fet de ser manlleuenc!

He intentat estructurar aquest pregó en dues parts. La primera vol parlar dels orígens, d'històries de pagès viscudes en primera persona que han marcat el meu caràcter i la meva manera de ser. A la segona part us parlaré d'una afició que s'ha convertit en passió i que és el motiu que avui em fa ser aquí fent aquest pregó, la fotografia.

Tinc el privilegi de viure en plena natura, sortir i mirar el cel... i pensar, avui quin dia tindrem? A pagès quan encara es treballava de sol a sol al tros, sense cap mecanisme, era sempre amb els ulls posats al cel, no calien rellotges, ni mapes, ni satèl·lits per saber quina hora era, quin temps faria. Eren grans experts en la meteorologia i poc s'equivocaven.

Quan tenien la batuda estesa a l'era no la podien deixar mullar. Si a mig matí sortien els monjos de Montserrat, la processó d'Arbúcies, el Déu de Bagà i el lleuger d'en Piera, ja podien córrer a plegar la batuda, ja sabien que a mitja tarda es preveia sarau.

Quan llampega a cap de riu o llampega a Vidrà pluja demà; barret a Cabrera pluja al darrere; Montseny florit fa fred a la plana de Vic; la neu al febrer fuig com un ca llebrer; cel rogent, pluja o vent; cabretes al cel, pastetes a la terra. Són senyals inequívocs. Si a la tarda es veien calitges cap el sud, indicava que pujava la marinada, era el moment per ventar el gra amb la forca, separaven el gra del boll, aprofitant el vent de marinada.

Tot això ho hem anat perdent, ja no ens cal mirar el cel, n'hi ha prou amb una aplicació que ens diu amb exactitud quan, on plourà tota la setmana, a tot arreu.

Recordo llargues vesprades espellofant el blat de moro en què ens explicaven una vegada i una altra les vivències de la Guerra Civil (per desgràcia encara continua sent tema d'actualitat; es veu que la maldat d'alguns homes segueix sent la mateixa).

La matança del porc, la mare fent la mocada, ens ajuntàvem tota la família, i allò sí que era una bona festa major! Quan s'acabava, s'havien de repartir "els tastos", ja ben poc en quedava.

Ho recordo amb enyorança i amb tendresa. Si els que ja no hi són poguessin veure el seu besnet seguint treballant en les tasques agrícoles, informatitzades i robotitzades, ben segur que tampoc s'ho podrien creure. La pagesia i el món ramader i agrícola continua sent un sector molt castigat, poc valorat i que a poc a poc va desapareixent.

Els nostres avis varen viure tota una vida de plena dedicació a la feina de la terra, una feina que mai s'acabava, no existien ni coneixien horaris, no tenien temps per estar malalts, sempre al peu del canó. M'agradaria destacar i reconèixer el paper que tenien les dones pageses, sempre a l'ombra, però veritables pal de paller a les masies: cuidant els homes o donant cap a totes les tasques, tenint cura del bestiar, sense cap comoditat i ben poca ajuda. No hi havia rentadores, ni calefacció, ni aigua corrent... Conselleres, infermeres, mestres de la vida durant les vint-i-quatre hores del dia.

Parlem, però, del passat menys llunyà. Des de fa cinc anys gaudeixo moltíssim de la meva afició, em fascina la fotografia, cosa que compagino amb les meves obligacions. M'agrada veure néixer el dia, admirar les primeres llums, m'omple tant que no em fa mandra llevar-me d'hora encara que hagi anat a dormir tard. No tinc por de sortir fosc abans de fer-se clar. La fotografia és una afició que m'ha donat moltes alegries.

He de dir que si puc fer això és gràcies a la meva família, de fet tot va començar un Nadal que els Reis em varen portar una càmera reflex. Va ser aprendre a fer-la funcionar i ja està! No tinc cap altre coneixement de fotografia.

Ho he d'agrair tot a la meva família. Gràcies pel vostre suport, pel que esteu aguantant. A mig àpat sortir càmera en mà perquè hi ha una cortina de pluja, un núvol bonic, el ramat d'ovelles, voltors, cigonyes o elsicolorits abellerols. La natura és apassionant i inesgotable! Això també ho han patit els amics que, havent quedat per anar a veure el concert de la Festa Major, els he deixat plantats perquè hi ha una cortina de tempesta descarregant al Montseny. Gràcies a tots vosaltres per la paciència que teniu i em deixeu fer, sense queixar-vos.

Gràcies també als companys de fatigues, els que es lleven a les quatre de la matinada per arribar al cim del Montseny per veure sortir el sol. Mil gràcies, amics!

Gaudeixo del sol fet de fer fotografies. No penso que això pugui tenir gens de rellevància, és com un joc divertit. Llavors t'adones que les veu la gent, les comenten (Que bonica, la foto!) i, si surten als mitjans, més gent pot admirar la bellesa del nostre poble i del nostre entorn. És posar Manlleu al mapa del món, i estic contenta d'aportar aquest humil granet de sorra.

Vivim en una comarca on hi ha molta afició a la fotografia, ho comenten les dones i homes del temps que expliquen que és un dels punts d'on reben més imatges amb diferència. També ens ho faciliten les noves tecnologies, aquests mòbils tan sofisticats fan fotos fantàstiques.

Manlleu ho té tot! Bé, quasi tot. Tenim una gran sort i crec que no en som conscients i no sabem valorar prou aquest tresor de la natura que són aquests paisatges de vora Ter, d'on, per cert, cada 14 d'agost surt el nostre Serpent, que ja estem a punt de tornar a rebre amb una gran festassa.

Manlleu ho té gairebé tot! El particular microclima, l'hivern amb la nostra pubilla de la Plana, les boires que li donen un encant especial, les gebrades que ens deixen aquests paisatges blancs espectaculars, únics, de postal, tan fantàstics i fotogràfics. Potser no ho sabem valorar prou perquè ho tenim a casa, ho veiem cada dia.

I què dir del nostre santuari de Puig-agut o de Lurdes? Coneguts arreu, en part gràcies a les fotografies que hi fem la gent de la nostra comarca, i ara de fora i tot.

Manlleu ho té tot per gaudir fent fotos!-

Al llarg d'aquests cinc anys que he anat fent fotografies, algunes han sortit editades en revistes varies, unes altres en mitjans digitals, també en televisions comarcals, provincials i estatals, i fins i tot en alguns concursos de meteorologia.

M'agradaria puntualitzar una curiosa observació pel que fa referència als concursos. Hi ha una participació molt baixa de dones, actualment només som el 10%! Voldria animar totes les companyes conegudes de la comarca. Vinga, som-hi! Fem que la nostra visió femenina arribi a tothom, com en

molts d'altres àmbits, en la fotografia hi tenim molt a dir i, mai més ben dit, molt a mostrar!

Com que el motiu principal de ser pregonera són les imatges de Manlleu que apareixen en diferents publicacions o mitjans de comunicació, m'agradaria mostrar-vos algunes fotografies que en aquest temps han aconseguit alguns reconeixements. (FOTOS)

- Dos primers i dos segons llocs a l'AME (Associació Meteorològica Espanyola) que es convoca quadrimestralment.
- Un segon lloc al CosmoCaixa i una foto publicada al National Geographic.
- Dues fotos guanyadores del mes a *La Vanguardia* en la secció "Les fotos dels lectors".
- La del mes juliol a TV3 va ser una entre les 12 més votades del 2021.

Gairebé totes són fotos fetes a Manlleu, excepte la publicada al National Geographic, que és feta a Xile.

Aquest any ha estat extraordinari per a mi, guanyar el segon premi al concurs internacional Europhotometeo convocat a Alemanya, on participa gent del més alt nivell d'arreu del món, va ser una notícia difícil de creure.

I que et truqui el senyor alcalde i et digui que tu faràs el pregó de la Festa Major, més increïble encara. Ni en somnis m'hauria pogut imaginar mai una cosa així. Gràcies per aquest enorme reconeixement.

Bona Festa Major a totes i a tots, i VISCA MANLLEU!

Per acabar, en aquest dia tan especial per a mi, m'agradaria immortalitzar-lo fent un CLIC! Gràcies!

Podem veure un petit recull de fotografies que ens mostra com és d'espectacular Manlleu i el seu meravellós entorn.

Gràcies a tothom!

Carme Molist Vidal

12 d'agost de 2022